

ראש הממשלה בגין ושר הקהילה לוי
אות מבשר דוד משמים

את דוד לוי כשר הקליטה, עורך בגין

ליפלגתו, שלראשונה העזו להפגין נגדו

מצב בריאותו של יצחק רבין. ערב מינויו כראש ממשלה. הוא לא היסס להעלות את טענותיו ברבים.

לדוד לוי אין מיועד אומנם, בשלב זה, תפקיד ראש הממשלה או שר הביטחון. אך למי כמי שעומד ליטול חלק בתכרעות גורליות הנוגעות לחיי העם, אין הוא פטור מגילוי האמת על מצבו הבריאותי.

היה זה דוד לוי עצמו, באמצעות דוברי תנועת החרות, שגילה עובדה שלא ייתר הוא חולה במחלת עיניים תורשתית, שגרמה לו לעיוורון חלקי באחת מעיניו. בשל סיבה זאת, הסביר דוד לוי, ניתן לו פטור משירות בצה"ל וגם לא יכול היה לקבל רשיון נהיגה.

הסבר זה נראה חשוד בעיני כמה רופאים, ביניהם כאלה שהיו בעבר רופאים צבאיים והמכירים את הסעיפים הרפואיים

יכלו להגיע אליו. דויד לוי לא שיקר. טענתו כי שוחרר מצה"ל בגלל מחלת עיניים תורשתית היא נכונה. הסעיף על פיו קיבל את הבכ"ת (ראשייתבות לבלתי יכשר תמיד) שהן הביטוי לפטור משירות בצה"ל הוא סעיף 68. שהוא סעיף עיניים. אין זאת אומרת שלא היו לו גם סעיפים רפואיים אחרים שהגבילו את בריאותו. אבל הפטור ניתן לו על סמך מחלת העיניים שנמצאה אצלו.

אבל הגילויים על הפטור שניתן לדוד משירות צבאי, והחשדות שהועלו כי הי הסבר שנתן על פטור זה אינו מלא, הדהי מו דווקא את חברי מפלגתו שלו. כמה מהם זכרו כי בעבר, בשנות פעילותו כעס"ק בתנועת החרות, נהג דוד לוי להתפאר מדי פעם בשירותו הצבאי.

סיפר אריה קוצר, לשעבר ממייסדי זמ"ר ראשי תנועת תכלת לבן, תנועת העובדים של חרות בהסתדרות, שפרש ממנה והקים ארגון בשם החזית: "הרי הוא סיפר לי

התחלה הת'סטורית

פר הסעיף ניתן היה לברר בקלות מה הם המיגבלות הבריאותיות או הנפשיות של דוד לוי, בגללו שיהרר אותו צה"ל מחובת אבל דוד לוי לא עשה זאת.

יש לו ודאי סיבות טובות לכך. שכן, אין כיום ספק בעובדה אחת: נוסף על מחלת העיניים שלו סבל דוד לוי בעבר מהתקפים של מחלה המוכרת בשם העממי שלה כ"מחלת הנפילה" או אפילפסיה. אין לדעת אם הרופאים הצבאיים איתרו מחלה זו בעת שבדקו אותו, או אם סימניה התגלו אצלו רק מאוחר יותר, אחרי שכבר שוחרר מהשירות הצבאי. אולם מצויות כיום עדות יות של עדי-ראייה שהיו נוכחים בעת שדוד לוי נתקף בהתקף של אפילפסיה.

הדבר היה בסוף שנות השישים, כאשר דוד לוי כיהן כסגן יושב ראש מועצת בית-ישאן. באחת הישיבות במועצה, בה נכחו מספר אנשים, ביניהם גם יו"ר המועצה יעקב מחלוף, הוא נתקף לפתע בהתקף אפילפטי.

תיאר אחד האנשים שנכחו באותו מעמד (ישמו ועדותו שמורים במערכת): "זאת הייתה סצינה כמו בסרט מרגרש השדים. לפתע נתקף דוד לוי בעוויתות משונות והפליט מפיו צריחה שזועזעה את החדר. בהתחלה חשבתי שמישהו התפרץ אל החדר ותקף אותו. אבל אז הבחננו שהוא קיבל התקף של אפילפסיה. הוא רעד כולו והתעוות. מפיו יצא קצף. זה היה בחדרו של ראש המועצה.

"השכבנו אותו, כדי שלא יפגע, וטיפלנו בו. אחרי כמה דקות עבר ההתקף, ואז הוא התאושש וקם על רגליו."

האפילפסיה היא מחלה נוירולוגית גיית המוכרת גם כמחלת הנפילה או מחלת הכפיה. מחלת הכפיה, כפי שמסופר עליה בספרי הלימוד, היא מחלת-מוח המופיעה בדרך כלל בגיל הילדות ושכי מניה הם התקפי התכווצות בתכופות שור נות. המלווים מצבים של חוסר-הכרה.

ההתקף האפילפטי פורץ בדרך כלל פתי אום, תוך איבוד הכרה מדי, כשכל שריירי גופו של המותקף, הנופל בן-רגע ארצה, מתקשים. התכווצות שריירי הלסת שלו שלו גורמת לו לכך שהוא נושך את לשונו. פיו מכחילים בדרך כלל ועל שפתיו מופיע קצף. שריירי הגוף מבצעים תנועות קצביות נמרצות. השוככות בהדרגה עד שהן פוסות קות.

קיימות צורות שונות של המחלה ודר"גות שונות של חריפותה. העוצמה והתדירות של ההתקפים מתחלפים בחולה מזמן לזמן ומשתנים מחולה לחולה. יש שבין (טוף עמוד 28)

לבחור את מועמדי התנועה לכהונת שרים בממשלה הליכוד, הייתה צפויה סכנה כי חבריו של מנחם בגין יתקוממו נגד כוונתו למנות את דוד לוי כשר ממשלה.

באותה ישיבה הציג בגין את מועמדיו לכחירה. הצעתו לבחור גם בדוד לוי כשר עיריית התנגדות עזה ובלתי צפויה. יצחק (זיו) אביטן, סגן ראש עיריית אשדוד, יליד מרוקו, העלה את הטענה: "מה פתאום מגרדים לנו פרענק תורן? אביטן, כמו אחרים, טען כי אם מבקשים להכליל בממשלה גם נציג מעדות המזרח, יש לתנועת החרות מועמדים בשפע לתפקיד, אנשים מוכרים, משכילים ובעלי שם, דוגמת הפרופסורים שאוה ודנון, הי כלכלן ניסים ברוד או איתן-משנה ברק.

לא היה ספק, כי על פי הלך הרוחות בישיבה, כי אילו היה משה ארנס מציג את מועמדותו לבחירה, הוא היה זוכה ברוב מוחלט במרכו, בניגוד להצעה המי קורית של בגין. דבר זה עלול היה להתי פרש כהמרת-סיו של המנהיג. בגין עלול היה לראות בהצבעה כזו הצבעת אי-אמון בו ולהתפטר. כדי למנוע זאת הסיר הפרזי פסור משה ארנס את מועמדותו לתפקיד שר.

אבל מרכז תנועת החרות הצביע נגד בגין בגיליים. יותר מ-50% מחברי המרכז נמנעו מהצבעה. הם עזבו את הישיבה או הצביעו בפתקים לבנים, תוך הבעת התמרמרות גלויה נגד מינויו של דוד לוי בידי בגין. אפילו בגין עצמו קיבל בהצבעה פחות ממחצית הקולות של כלל חברי המרכז.

הסערה שעוררה הפרשה במפי לגתו אילצה את דוד לוי להתמודד עם הבעיה. ערב יום-הבחירות להסתדרות הוא הצהיר שפנה לצה"ל בבקשה שצה"ל יפרסם את התיק הרפואי שלו, כדי שיש תבר שאומנם הוא זכה בפטור משירות צבאי בשל ליקוי-ראייה שנגרם ממחלת עיניים תורשתית.

עצם ההכרזה הזאת הייתה אחיזת-עיניים. דוד לוי ידע מראש שצה"ל לא יוציא כל הודעה הנוגעת לאינפורמציה רפואית חסויה שברשותו. אילו באמת רצה דוד לוי להבהיר לציבור על סמך איוה סעיף שוחרר מצה"ל הוא יכול היה לעשות זאת בצורה פשוטה. לטענתו מצוי בידי פנקסי מילואים, אותו קיבל לאחרונה אחרי שהתי ייצב מחדש לבדיקות רפואיות בצה"ל. בפנקסי-המילואים שלו צריך להיות רשום הסעיפים הרפואיים על פיהם הוגבל כושרו. לא היה דבר יותר פשוט מלהציג את פנקסי המילואים ולגלות את הסעיפים. על פי מס-

אישית שהוא קצין בדרגת סגן בצה"ל. זה הרי, כך-מסתבר עכשיו, שקר שקוף, ואני האמתני לו כל השנים."

אריה קוצר יכול היה להתבטא בחופשיות. שכן הוא פרש מתנועת החרות ומתנועת תכלת-לבן. טוען אריה קוצר: "בתנועת החרות קרה דבר מפתיע ביותר. האיש שהקים את התנועה הרביוניסטית, זאב ז'בוטינסקי, היה איש תרבות, איש שירה ואמנות שלחם למען השפה העברית ונגד הטמיעה. והנה, דווקא כתנועתו מעלים על נס את הבורות וגסות-הרוח. כשהייתי מגי סה לדבר עם דוד לוי בשעתו על תרבות ומסורת הוא עשה אותי לצחוק. הוא היה אומר: "מה פתאום תרבות? מה זה יתן ולמי זה יתן?" כשיבירתי בעד ראויקליוס לאומי שהוא לא הבין אף מילה ממה ש-אמרתי.

לחברים אחרים במרכז תנועת החרות, שהכירו את לוי מקרוב, לא הייתה דיעה טובה יותר עליו.

הדברים הגיעו לידי כך שבעת שהתכנס מרכז תנועת-החרות בשבוע שעבר, כדי

על פיהם זוכים מתייצבים לשירות-צבאי בפטור. ליקוי-ראייה, המור ככל שיהיה, הסבירו אותם רופאים, אינו מזכה מפטור כללי משירות-צבאי. הוא מוריד, כמובן, את הכושר של המגוייס ומייעד אותו מראש לתפקידים שאינם קריביים. אולם לא ברור מדוע אדם המסוגל וכשר, מבי חינת מצבו הנפשי והפזוי לכהן כשר בממשלת-ישראל, לא יוכל, למשל, להיות סקר במשרד צבאי או ש.ג. בשער איוה מחנה צבאי.

טיעוני הרופאים הולידו חשדות כי הי הסבר שנתן לוי לגבי הסיבות שהניעו את הרופאים לשחררו משירות בצה"ל לא היה, אם נזקוט בלשון המעטה, מדוייק כל כך.

אי אפשר היה להפריך את דבריו. התי קים הרפואיים של המתייצבים לשירותי צבאי הם סוד בטחוני שצה"ל אינו מוכן לחשוף אותם, אפילו בהסכמתו של הנבי דק. הטענה שהעלו תועמלני הליכוד כאילו לא חיטטו אנשי המערך בתיק זה כדי למצוא בו חומר נגד דוד לוי, לא הייתה אלא שקר גס. אפילו אם רצו אנשי המערך להשתמש בחומר שבתיק נגד לוי, הם לא

דויד לוי עם רעייתו, אם עשרת עשרת ילדיה, הורה ללדת לו בפעם ה-11. לוי מבקר את מי שפתחו בבית-ישאן יום אחד בשבוע. לוי מתכוון לשמור על הקשר שלו עם עירית-הפיתוח בית-ישאן, גנו בעתיד.

עם האשה